

Αθωνική

ΙΕΧΣ
ΝΗΚΑ

ΙΟΥΛΙΟΣ 2006 - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 127

Πολιτεία

Τά τρία μου δάκτυλα

Ἐγώ Διονύσιος Ἱερομόναχος, ἐγκάτοικος στό ξωκλήσι τοῦ Ἁγίου Λύπιου, γιά νά περιγράψω ὅ,τι στοχάζομαι λέγω:

Ὅ,τι ἐγύριζα ἀπό τό Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, ὅπου εἶχα πάει γιά νά μιλήσω μέ ἕναν καλόγερο γιά κάτι ὑποθέσεις ψυχικές.

Καί ἦταν καλοκαίρι, καί ἦταν ἡ ὥρα πού θολώνουνε τά νερά, καί εἶχα φθάσει στά Τρία Πηγάδια, καί ἦταν ἐκεῖ τριγύρου ἡ γῆ ὅλο νερά, γιατί πάνε οἱ γυναῖκες καί συχνοβγάνουνε.

Ἐσταμάτησα σέ ἕνα ἀπό τά Τρία Πηγάδια, καί ἀπιθώνοντας τά χέρια μου στό φιλιτρό τοῦ πηγαδιοῦ ἔσκυψα νά ἰδῶ ἂν ἦθουν πολύ νερό. Καί τό εἶδα ὡς τή μέση γιομάτο καί εἶπα: "Δόξα σοι ὁ Θεός".

Γλυκειά ἡ δροσιά πού στέρνει γιά τά σπλάχνα τοῦ ἀνθρώπου τό καλοκαίρι, μεγάλα τά ἔργα Του καί μεγάλη ἡ ἀχαριστία τοῦ ἀνθρώπου.

Καί οἱ δίκαιοι κατά τήν Θεία Γραφή πόσοι εἶναι; Καί συλλογίζοντας αὐτό ἐπαίξανε τά μάτια μου στά χέρια μου ὅπου ἦταν ἀπιθωμένα στό φιλιτρό.

Καί θέλοντας νά μετρήσω μέ τά δάκτυλα τοὺς δίκαιους ἀσῆκωσα ἀπό τό φιλιτρό τό χέρι μου τό ζερβί, καί κοιτώντας τά δάκτυλα τοῦ δεξιοῦ εἶπα: "Τάχα νά εἶναι πολλά;".

Καί ἀρχίνησα καί ἐσύγκρενα τόν ἀριθμό τῶν δικαίων ὅπου ἐγνώριζα μέ αὐτά τά πέντε δάκτυλα καί, βρίσκοντας πῶς ἐτοῦτα ἐπερισεύανε, ἐλιγότεψα τό δάκτυλο τό λιανό, κρύβοντάς το ἀνάμεσα στό φιλιτρό καί στήν ἀπαλάμη μου.

Καί ἔστεκα καί ἐθεωροῦσα τά τέσσερα δάκτυλα γιά πολλή-ώρα, καί αἰστάνθηκα μεγάλη λαχτάρα, γιατί εἶδα πῶς ἦμουν στενεμένος νά λιγοστέψω, καί κοντά στό λιανό μου δάκτυλο ἔβαλα τό σιμοτινό του στήν ἴδια θέση.

Ἐμνέσκανε τό λοιπόν ἀπό κάτου ἀπό τά μάτια μου τά τρία δάκτυλα μοναχά καί τά ἐχτυποῦσα ἀνήσυχα ἀπάνου στό φιλιτρό, γιά νά βοηθήσω τό νοῦ μου νά εὔρει κάνε τρεῖς δίκαιοι.

Ἄλλά ἐπειδὴ ἀρχινήσανε τά σωθικά μου νά τρέμουν, σάν τήν θάλασσα πού δέν ἡσυχάζει ποτέ, ἀσῆκωσα τά τρία μου ἔρμα δάκτυλα καί ἔκαμα τόν σταυρό μου.

Ἐπειτα, θέλοντας νά ἀριθμῆσω τοὺς ἀδικούς, ἔχωσα τό ἕνα χέρι μέσ στήν τσέπη τοῦ ράσου μου καί τό ἄλλο ἀνάμεσα στό ζωνάρι μου, γιατί ἐκατάλαβα, ἀλλοίμονον, πῶς τά δάκτυλα δέν ἐχρειαζόντανε ὀλότελα.

Ἀπόσπασμα ἀπό τό βιβλίο "Ἡ γυναίκα τῆς Ζάκυνθος" Διονυσίου Σολωμοῦ

ΓΕΡΟΝΤΩΝ

✘ Καλό εἶναι τό νά διαβάξη κάποιος βιβλία πνευματικά, ἀλλά καλύτερο εἶναι τό νά τὰ ἐφαρμόζη, νά ζῆ πνευματικά.

✘ Ὅταν κάποιος ἔχει τόν νοῦ του στόν Θεό, ἀγιάζει τήν δουλειά του, τό ἔργο τῶν χειρῶν του. Ἄν κάποιος εἶναι νευριασμένος καί βρίζει, δέν ἔχει εὐλογία

στό ἔργο που κάνει. Ἄς μὴ ξεχνᾶμε σέ κάθε μας δουλειά νά παίρνομε μαζί μας τόν Χριστό. Καί, κάπου-κάπου νά κάνομε μιά διακοπή στήν δουλειά μας γιά νά λέμε μιά προσευχή.

† **Γέρον Παῖσιος**

✘ Εἶναι ὄντως λυπηρό, ὅτι τόν μέγα θησαυρόν πού πήραμε στό ἅγιο Βάπτισμα, δηλαδή τήν υἰοθεσίαν, τόν ἀγνοοῦμε. Καί γι' αὐτό εὐκόλα ραθυμοῦμε, εὐκόλα ἀδιαφοροῦμε, εὐκόλα καταφρονοῦμε, καί μ' ἕναν λόγο, εὐκόλα πίπτομεν. Μακάριος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τήν χάρι καί ἀπέθανε μ' αὐτήν. Μακαριότερος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔζησε καί τήν ἠῤῥησε, τήν ἐμεγάλωσε καί ἔπειτα ἐκοιμήθη.

† **Γέρον Ἐφραίμ Κατουνακιώτης**

✘ Ἡ ἀπελπισία εἶναι ἡ ἀπώλεια τῆς συνειδήσεως ὅτι ὁ Θεός θέλει νά μᾶς δώσει τήν αἰώνια ζωή. Ὁ κόσμος ζεῖ στήν ἀπελπισία. Οἱ ἄνθρωποι ἔχουν καταδικάσει οἱ ἴδιοι τόν ἑαυτό τους στόν θάνατο. Πρέπει νά παλέψομε σῶμα πρὸς σῶμα μέ τήν ἀκηδία.

✘ Δέν πρέπει ποτέ νά συγκρίνομε τόν ἑαυτό μας μέ κανένα πρόσωπο. Ὁ καθένας ἀπό μᾶς, ὅσο μικρός κι ἂν εἶναι, εἶναι μέγας ἐνώπιον τοῦ Αἰωνίου.

† **Γέρον Σωφρόνιος**

✘ Χωρίς σταυρό κανεῖς δέν πάει στόν παράδεισο. Ὅμως, τόν σταυρό μας πρέπει νά τόν σηκώνωμε καί ὄχι νά τόν σέρνωμε.

✘ Μὴν ξεχνᾶς ὅτι ὁ Θεός σέβεται τήν ἐλευθερία σου. Ἡ σωτηρία σου εἶναι στά χέρια σου. Ὁ Θεός γιά νά σέ σώσῃ, θέλει νά τό θέλῃς κι ἐσύ.

✘ Κάθε ἄνθρωπος εἶναι ἕνας ὀλόκληρος κόσμος, ἀγνωστος καί ἀνεξιχνίαστος καί ἀκατανόητος. Γι' αὐτό, μόνο ὅποιος συνεξηγεῖται, δέν παρεξηγεῖ καί δέν παρεξηγεῖται.

† **Γέρον Ἰωήλ**

Η

ιστορία του 60χρονου Άνδρέα Βασιλείου, από την Λεμεσό της Κύπρου, που έπασχε από καλπάζουσα λευκαμία, είχε συγκινήσει τό Πανελλήνιο τό 2001. Οί γονείς

του έκαναν μεγάλο άγώνα για τήν εξεύρεσι συμβατοΰ δότη, που θά έδινε μόσχευμα για τό μικρό παιδί τους. Εΐχαν έμφανισθή μάλιστα στην τηλεόρασι της Κύπρου και της Έλλάδος και παρακαλούσαν τόν κόσμο να προσέλθη στά νοσοκομεία και να δώση δείγμα αίματος. Ο άγώνας τους κράτησε μήνες όλόκληρους. Κάθε μέρα που περνούσε ήταν βασανιστική, τελικά όμως βρέθηκε μόσχευμα και ή οικογένεια έτοιμάσθηκε να μεταβή στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπου θά γινόταν ή λεπτή χειρουργική επέμβασι.

Έχοντας άκούσει για τήν Άγία Μαρίνα της Άνδρου και τά θαύματά της οί γονείς του μικρού Άνδρέα αποφάσισαν, πριν ξεκινήσουν, να ζητήσουν τήν εύλογία της. Έτσι άπευθύνθηκαν στό όμώνυμο Μοναστήρι και μίλησαν με τόν Ηγούμενο, Αρχιμανδρίτη Κυπριανό, ό όποιος ύποσχέθηκε να προσευχηθή στην Άγία και εύχήθηκε στους γονείς να έχη τό παιδί τους τήν Άγία Μαρίνα στό πλάι του στό χειρουργείο για βοήθεια.

Πράγματι, με τήν εύχή του Ηγουμένου στις άποσκευές τους και με άκράδαντη τήν πίστι για τήν βοήθεια της Άγίας Μαρίνας, οί δύο γονείς και ό μικρός Άνδρέας ταξίδεψαν στις Ηνωμένες Πολιτείες. Άφου έγιναν οί καθιερωμένες εξετάσεις προετοιμασίας, ήρθε ή κρίσιμη ώρα για τήν πραγματικά πολύ σοβαρή και λεπτή έγχειρσι.

Λίγο πριν τήν επέμβασι, κι ενώ όλα ήταν έτοιμα για τήν εισαγωγή του Άνδρέα στο χειρουργείο, παρουσιάσθηκε στον επικεφαλής χειρουργό μία γυναίκα. Του εΐπε ότι ήταν ή προσωπική ιατρός του μικρού Άνδρέα και παρεκάλεσε να τήν αφήσουν να παρακολουθήση τήν έγχειρσι. Τά λόγια της έδειχναν ότι κατείχε τό θέμα και ό χειρουργός δέν είχε καμμία άμφιβολία για τήν ειδικότητά της. Της έξηγησε πάντως πώς δέν επιτρεπόταν να βρίσκεται στο χειρουργείο ξένος ιατρός και ότι άποτελοΰσε πρακτική της ιατρικής του ομάδος να μη μετέχουν άλλοι στις λεπτές αυτές έγχειρήσεις. Η έπιμονή όμως εκείνης της γυναίκας έκαμψε τήν αρχική άδιαλλαξία του χειρουργού. Της ζήτησε τότε ν' αφήση τά στοιχεία της στην Γραμματεία του νοσοκομείου και να τόν άκολουθήση. Έτσι και έγινε. Η άγνωστη ιατρός εισηγήθη στο χειρουργείο και όχι άπλως παρακολουθούσε, αλλά συμμετείχε ένεργά στην έγχειρσι του μικρού Άνδρέα. Στην κατάλληλη στιγμή μάλιστα ύπέδειξε τό άκριβές σημείο στο σώμα του παιδιού, όπου έπρεπε να έστιασθούν οί ιατροί, και άρκετές φορές έδωσε τις κατευθύνσεις για τό πώς έπρεπε να προχωρήση ή έγχειρσι.

Όλα πήγαν καλά και ό ιατρός, άφου τήν εύχαρίστησε, βγήκε από τό χειρουργείο. Τό ζεύγος Βασιλείου έτρεξε να

πληροφορηθή τά νέα.

- Όλα πήγαν πολύ καλά, τούς εΐπε ό χειρουργός. Δέν μπορώ όμως να καταλάβω, άφου στην πατρίδα σας είχατε τέτοια ιατρό, γιατί ήρθατε σ' έμένα;

Οί γονείς τόν κοίταξαν με έκπληξι.

- Δέν φέραμε καμμία ιατρό μαζί μας, του εΐπαν. Ούτε γνωρίζουμε κάτι σχετικό.

Ο χειρουργός όμως επέμενε και τούς εΐπε ότι, ενώ ό ίδιος βγήκε από τό χειρουργείο για να τούς ένημερώση, ή ιατρός αυτή έμεινε μαζί με τό παιδί και τήν υπόλοιπη ιατρική ομάδα.

- Κάπου εδώ γύρω πρέπει να είναι, τούς εΐπε και τούς προέτρεψε να πάνε να τήν συναντήσουν.

Μάταια οί γονείς έψαξαν να τήν βρουν. Η ιατρός είχε εξαφανισθή. Σκέφθηκαν πώς έφυγε και, με τήν προτροπή του χειρουργού, πήγαν στην Γραμματεία να ζητήσουν τά στοιχεία της, ώστε να τήν εύχαριστήσουν. Υπέθεσαν πώς, ίσως, κάποια ιατρός από τήν Έλλάδα ή τήν Κύπρο άκουσε από τις ειδήσεις για τό περιστατικό, εύαισθητοποιήθηκε και πήγε στις Ηνωμένες Πολιτείες για να συμβάλη στην δύσκολη αυτή επέμβασι. Με έκπληξι διεπίστωσαν πώς ή άγνωστη Έλληνίδα ιατρός είχε ύπογράψει με τό όνομα Marina of Andros - Μαρίνα από τήν Άνδρο! Κοίταξαν και ξανακοίταξαν τό χαρτί και δέν πίστευαν αυτό που έβλεπαν. Έμειναν για πολλή ώρα άναυδοι μπροστά στο θαύμα της Άγίας

Μαρίνας. Δάκρυα εύγνωμοσύνης και χαράς πλημμύρισαν τά μάτια τους και θυμήθηκαν τά λόγια του Ηγουμένου της Μονής της:

- Πηγαίνετε στην Άμερική κι εύχομαι ή Άγία Μαρίνα να είναι πλάι στον μικρό μέσα στο χειρουργείο...

Πριν φύγουν από τό νοσοκομείο οί ιατροί συνέστησαν στους γονείς να τούς επισκέ-

πτωνται κάθε 3-6 μήνες για να κάνουν τούς άπαραίτητους έλέγχους για τόν φόβο ύποτροπής της νόσου. Πράγματι, τό έπόμενο εξάμηνο, ό Άνδρέας επισκεφθηκε τό άμερικανικό νοσοκομείο και οί ιατροί, άφου τόν εξέτασαν, του εΐπαν:

- Δέν χρειάζεται να έρθης ξανά. Στόν όργανισμό σου δέν ύπάρχει πιά ίχνος της ασθένειας. Είναι σαν να μην άρρώστησες ποτέ.

Τήν άληθινή χαρά τους για τό έξαιρετικό αυτό θαύμα οί γονείς του Άνδρέα τήν μετέφεραν στα Μέσα Ένημερώσεως. Από τότε έκαναν τάμα να βρίσκονται οικογενειακώς, κάθε χρόνο, στην έορτή στην μνήμη της, στο Μοναστήρι της στην Άνδρο. Έτσι και πράττουν. Τά πρώτα χρόνια μετά τό θαύμα, ή Άγία φανεωνόταν στον μικρό Άνδρέα στην πανήγυρι της. Εκεί, στο προαύλιο της Μονής, μετά τήν Θεία Λειτουργία, ή Άγία καλούσε τόν μικρό να τήν πλησιάση, για να τόν εύλογήση.

Σύμφωνα με τόν Ηγούμενο της Μονής, ή Άγία έχει έμφανισθή κι άλλες φορές ολοζώντανη και έχει κάνει θαύματα.

**Άπό τήν έκπομπή "ΟΠΟΥ ΓΗΣ"
του ραδιοφώνου της Πειραιϊκής Έκκλησίας**

ΑΓΑΘΟΠΟΙΩΝ και ΠΑΣΧΩΝ

ΑΓΙΟ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟ

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΡΟΝΟΙΑ

Οσοι είναι φίλοι του Θεού, όσο έχουν κλείσει μέσα τους τον Κύριο σαν ένα πολύτιμο θησαυρό, δέχονται με πολλή χαρά τις βρισιές και τις άτιμιες, και αγαπούν με καθαρή καρδιά, σαν εύεργέτες, αυτούς που τους άδικούν.

Ο Χριστός, ο αναμάρτητος, ραπίσθηκε άδικα από ένα δούλο, κι έτσι έγινε τό πρότυπο όλων μας στην άνεκτικότητα, την μεγαλοψυχία και την μακροθυμία. Άλλά μόνον ραπίσθηκε; Άν πάρουμε από την άρχή τά γεγονότα της ένσαρκης οικονομίας Του, θά δούμε πώς αυτή δέν είναι τίποτε άλλο παρά μία άλυσίδα ταπεινώσεων και έξευτελισμών. Πρώτα-πρώτα ο Κύριος, όντας Θεός, καταδέχθηκε νά έρθη στην γη, "μορφήν δούλου λαβών" και νά ζήση ανάμεσά μας σαν ένας άσημος και πτωχός "τέκτονος υιός". Μέχρι τά τριάντα Του χρόνια βοηθούσε τον Άγιο Ίωσηφ στό ταπεινό επάγγελμα του ξυλουργού. Ύστερα, όσο κήρυττε και θαυματοουργούσε, υπέμεινε τον διασυρμό, την συκοφαντία και τις επιβουλές των Φαρισαίων και Γραμματέων. Και τέλος, συνελήφθη, χλευάσθηκε, μαστιγώθηκε, ραπίσθηκε και σταυρώθηκε. Ποιός; Ο άθώος από τους φταίχτες. Ο εύεργέτης από τους εύεργετημένους. Ο Θεός από τους ανθρώπους! Και γιατί όλα τούτα; Πρώτα, γιά νά μάς σώση, όπως όλοι ξέρουμε. Κι έπειτα, γιά νά μάς δώση παράδειγμα, όπως γράφει ο Άπόστολος Πέτρος: «Χριστός έπαθεν υπέρ υμών, υμίν υπολιμπάνων υπογραμμόν ίνα έπακολουθήσητε τοίς ίχνεσιν αυτού».

Όπως υπέμεινε Εκείνος όλους τους πειρασμούς και τις δοκιμασίες της ζωής και μάλιστα την άδικία και την άχαριστία εκείνων που είχε εύεργετήσει, έτσι πρέπει νά υπομένωμε κι εμείς. «Τούτο γάρ χάρις, εί διά συνείδησιν Θεού υποφέρη τάς λύπας, πάσχων άδίκως», γράφει πάλι ο πρωτοκορυφαίος Άπόστολος. «Ποίον γάρ κλέος, εί άμαρτάνοντες και κολαφιζόμενοι υπομενήτε; Άλλ' εί αγαθοποιούντες και πάσχοντες υπομενήτε, τούτο χάρις παρά Θεού».

"Αγαθοποιών και πάσχων" άκριβώς ο Χριστός είναι σαν νά λήη στον καθένα από μάς: «Άν θέλης, άνθρω-

πέ μου, νά ζήσης αίώνια μαζί μου και νά γίνης "κατά χάριν Θεός", ταπεινώσου γιά χάρι μου, όπως ταπεινώθηκα κι εγώ γιά χάρι σου. Πέταξε από πάνω σου την δαιμονική υπερηφάνεια και μή ντραπής νά υποστής χλευασμούς και νά πάθης κάθε κακό γιά τις έντολές μου. Άλλοίως θά ντραπώ κι εγώ γιά σένα την ήμερα της Κρίσεως. "Ός γάρ αν έπαισχυνθη με και τους έμούς λόγους, τούτον ο υιός του ανθρώπου έπαισχυνθήσεται, όταν έλθη εν τη δόξη αυτού και του πατρός και των άγιων άγγέλων". Και θά προστάξω τότε τους άγγέλους μου: "Άρθήτω ο άσεβής, ίνα μή ίδη την δόξαν Κυρίου».

Άν λοιπόν δέν υπομείνουμε τους πειρασμούς, τότε και ο Κύριος θά μάς αποδοκιμάση στην Δευτέρα Παρουσία Του, γιατί προτιμήσαμε την δόξα των ανθρώπων και δέν θελήσαμε ν' ακολουθήσουμε τό παράδειγμά Του. Πώς θέλουμε νά συμβασιλεύσουμε και νά συνδοξασθούμε μαζί Του στην βασιλεία των ουρανών, αν δέν καταδεχόμαστε νά ταπεινωθούμε από έναν άλλον άνθρωπο, εμείς, που είμαστε "γή και σποδός", την στιγμή που ο Χριστός αυτοταπεινώθηκε, άφησε την ουράνια δόξα Του και έγινε άνθρωπος εύτελής; Εμείς δέν καταδεχόμαστε νά ταπεινωθούμε μπροστά στον αδελφό μας, που είναι ίσως ά-νώτερος από μάς, ενώ ο Χριστός έγινε δούλος και δέχθηκε τόσες ταπεινώσεις και σταυρικό θάνατο άκόμα, από τους δούλους Του!

Ο Κύριος είναι τό υπόδειγμά μας. Και όμως, Εκείνος περιπαίζεται και δέν άγανακτεί· εμείς επαναστατούμε. Εκείνος δέχεται σταυρό και θάνατο ταπεινωτικό· εμείς δέν σηκώνουμε ούτε έναν ταπεινωτικό λόγο. Πώς λοιπόν θά γίνουμε συγκοινωνοί της δόξας Του, αφού δέν καταδεχόμαστε νά γίνουμε συγκοινωνοί των παθών Του; Μάταια άγωνιζόμαστε, μάταια ελπίζουμε στην αίώνια ζωή, αν δέν είμαστε αποφασισμένοι νά σηκώσουμε σταυρό όπως Εκείνος.

Δέν απομένει παρά νά τον μιμηθούμε, μέ την βεβαιότητα, ότι «ούκ άξια τά παθήματα του νυν καιρού προς την μέλλουσαν δόξαν άποκαλυφθηναι εις ημάς».

Άγιος Συμεών, Ν. Θεολόγος

Ένας άγιος έρημίτης, πολλά χρόνια κλεισμένος μέσα σέ μία σπηλιά στην ρίζα ενός άπόκρημνου βράχου, είχε μοναδική του άπασχόλησι την προσευχή. Ο Ούράνιος Πατήρ, προνοώντας γι' αυτόν, όπως γιά τά πετεινά του ουρανού, τον έτρεφε μ' αυτόν τον θαυμαστό τρόπο: κάθε βράδυ, ύστερα από την δύσι του ήλιου, έβρισκε ένα ζεστό ψωμί, που έλεγες πώς μόλις είχε βγη από τον φούρνο, στην είσοδο της σπηλιάς του. Χρόνια γινόταν αυτό!

Μία μέρα όμως πήγε νά δη τον έρημίτη ένας συνασκητής του και, καθώς συνωμιλούσαν, του υπέδειξε πώς δέν ήταν σωστό νά κάθεται άργος. Τον βοήθησε νά κόψη καλάμια από τό έλος και τον έμαθε νά πλέκη πανέρια.

Όταν βράδυασε, κουρασμένος από την δουλειά και πεινασμένος ο Γέροντας, πήγε στην σπηλιά του νά πάρη τό ψωμί του. Μέ πόση άνακούφισι θά τό έτρωγε! Δεν βρήκε όμως τίποτε και κοιμήθηκε νηστικός. Την άλλη μέρα άσχολήθηκε πάλι μέ ζήλο στό εργόχειρο, αλλά δέν βρήκε πάλι στην θέσι του τό βράδυ τό εύλογημένο ψωμάκι, μέ τό όποιο τόσα χρόνια τον έτρεφε ο Θεός. Στενοχωρημένος τότε προσευχήθηκε και παρεκάλεσε τον Κύριο νά του φανερώση σέ τί είχε σφάλει και έπαψε νά φροντίζη πιά γι' αυτόν. Άκουσε τότε θεία φωνή νά του λέγη:

- Όταν ησουν άπασχολημένος μόνο μ' έμένα, σέ έτρεφα. Τώρα που έμαθες εργόχειρο, δίκαιο είναι νά σέ τρέφη αυτό. ❖

Θυμιά ὁ Ἅγιος Στέφανος

Ἐπιστρέφοντας ἀπὸ τὶς Καρυές ὁ ἅγιος Καθηγούμενος ἀρχιμ. Γαβριήλ, ὅπου εἶχε μεταβεῖ γιὰ τὴν Διπλὴ Σύναξι, πού εἶχε συγκληθεῖ ἀπὸ τὴν Ἱερά Κοινότητα, διηγήθηκε τὴν ἀκόλουθη ἐμφάνισι τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου, πού ἐγίνε στο Ναιῖδριο τοῦ Ἀντιπροσωπείου (Κονακίου).

Τὴν Κυριακὴ 14 Ἰουλίου τοῦ 1958, ἑορτὴ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Μονῆς Γέρων Δομέτιος, προσκάλεσε τὸν εὐλαβέ-

στατο Ἱερομόναχο Νικόστρατο, ἀντιπρόσωπο στὴν Ἱερά Κοινότητα τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος τοῦ Ρωσικοῦ, γιὰ νὰ τελέσῃ τὴν Θεία Λειτουργία στο Κονάκι, λόγῳ τῆς διπλῆς ἑορτῆς καὶ γιὰ τοὺς ἀδελφούς πού εἶχαν σταλεῖ ἐκεῖ ἀπὸ τὴν Μονὴ γιὰ τὴν συλλογὴ τῶν λεπτοκαρύων (φουντουκιῶν).

Κατὰ τὴν ὁμολογία λοιπὸν τοῦ ἀντιπροσώπου καὶ ἄλλων ἀδελφῶν, ὁ ἐν λόγῳ Ἱερομόναχος πῆγε στο Κονάκι πρὸς τὸ τέλος τῆς ἀκολουθίας τοῦ ὄρθρου, καὶ μάλιστα ὅταν ἐψαλλαν τὴν δοξολογία. Δέν εἰσηλθε στὴν ἐκκλησία. Κοίταξε μέσα ἀπὸ τὴν θύρα καὶ στάθηκε ἔξω στὰ παρακείμενα στασίδια. Στεκόταν ἐκεῖ μὲ πολλὴ εὐλάβεια καὶ κατὰ κάποιον τρόπο ἐκστατικός καὶ ἐνθουσιασμένος ἀπὸ αὐτὰ πού μόνο ἐκεῖνος ἐβλεπε.

Ὁ ἀντιπρόσωπος, ἀπορημένος ἀπὸ τὴν ὄλη στάσι του, τοῦ εἶπε μετὰ ἀπὸ λίγο:

- Ὅριστε, παπᾶ, ἔλθετε μέσα νὰ πάρετε καιρὸν (μικρὴ ἀκολουθία ἢ ὅποια τελεῖται ἀπὸ τοὺς Ἱερεῖς πρὶν ἀπὸ τὴν εἴσοδο στο Ἱερό διὰ τὴν τέλεσι τῆς Θείας Λειτουργίας).

Ὁ Ἱερομόναχος ἀπήντησε:

- Τί λέγεις, Γέροντα, ἀφοῦ ἔχετε μέσα παπᾶ καὶ λειτουργεῖ, τί νὰ κάμω ἐγὼ νὰ ἔλθω μέσα;

Ἀκούγοντας τὰ λόγια αὐτὰ μὲ ἀπορία καὶ θαυμασμὸ ὁ ἀντιπρόσωπος εἶπε:

-Λειτουργία ἀπὸ ἄλλον παπᾶ μέσα;

- Πῶς δέν γίνεται λειτουργία, ἀπήντησε ὁ Ἱερομόναχος, ἀφοῦ ὁ διάκος πρὸ ὀλίγου ἐθυμίασε ὄλους, καὶ τὶς εἰκόνες τῆς ἐκκλησίας, καὶ μόλις τώρα μπῆκε στο Ἱερό. Μόνος του λειτουργεῖ, χωρὶς παπᾶ;

Ὁ ἀντιπρόσωπος Γέρων Δομέτιος, οἱ ὑπόλοιποι ἀδελφοὶ καὶ μερικοὶ ἄλλοι πού εἶχαν ἔρθει ἀπὸ τὰ γειτονικά κελλιὰ, ἀκούοντας αὐτὰ τὰ λόγια ὑπέθεσαν ὅτι θεία ὄπτασι θὰ εἶχε δεῖ ὁ Ἱερομόναχος, δηλαδὴ τὸν ἀρχιδιάκονο Ἅγιο Στέφανο, τοῦ ὁποίου ἡ μνήμη τιμᾶται στο Ναιῖδριο. Καὶ ἐνῶ τὸν παρακαλοῦσαν νὰ εἰσέλθῃ στο Ἱερό καὶ νὰ συλλειτουργήσῃ μαζί μὲ τὸν διάκονο πού ἐβλεπε καὶ τὸν ὁποῖο ἐκεῖνοι δέν ἐβλεπαν, ὁ Ἱερομόναχος δέν δεχόταν.

Τελικὰ ὁ εὐλαβέστατος ἐκεῖνος Ἱερομόναχος ἐπέισθη νὰ εἰσέλθῃ στο Ἱερό καὶ νὰ τελέσῃ τὴν Θεία Λειτουργία. Τότε συνῆλθε καὶ κατενόησε ὅτι ὅσα εἶχε δεῖ ἦταν ἐπίσκεψι καὶ ἐμφάνισι τοῦ ἀρχιδιακόνου καὶ Πρωτομάρτυρος Στεφάνου.

Ὅταν, μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία, ἐγίνε τὸ κέρασμα στο Ἀρχονταρῖκι, μόνος του ὁ ἐν λόγῳ Ἱερομόναχος Νικόστρατος, Ρῶσος, ὠμολόγησε καὶ εἶπε στοὺς ἀδελφούς:

- Νὰ γνωρίζετε, Πατέρες, ὅτι ἐδῶ ἔχετε μεγάλη χάρι στὴν ἐκκλησία σας. Ὁ Ἅγιος Στέφανος πολὺ σᾶς ἀγαπᾶ. Διότι δέν εἶναι λίγο νὰ ἔρθῃ ὁ Ἅγιος Στέφανος νὰ σᾶς θυμιάσῃ.

Αθωνική

πολιτεία

ΙΕΡΑ ΚΑΛΥΒΗ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ τῆς ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΙΕΡΑ ΣΚΗΤΗ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΟΥ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ἀστέριος Δ. Κόκκαλης
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ: Σίμων Μοναχός

Υπεύθυνος τυπογραφείου: Παναγιώτης Νταλακούρας
Κυρίλλου Λουκάρεως 6 114 71 ΑΘΗΝΑ - τηλ. 210-6447.903
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 0.10 € κωδ. ταχ. 2777

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφεῖο
ΑΘΗΝΑ 14
Αριθμὸς ἄδειας
4 939

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ